

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1046 van 3 mei 2016
in de zaak 1213/0296/A/5/0294

In zake: de heer **Robert VANNEUVILLE**, wonende te 2140 Borgerhout (Antwerpen), Juul Grietensstraat 1 B1

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij: de **stad Antwerpen**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging ter griffie op 9 januari 2013 en geregulariseerd door neerlegging ter griffie op 30 januari 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Antwerpen van 27 november 2012 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor terreinaanlegwerken van een speelterrein en buurtplein dat de Joe Englishstraat met het ringfietspad (Brialmontroute) verbindt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2140 Borgerhout (Antwerpen), Joe Englishstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 24, sectie A, nummers 225R17, 225Z10 en 260T4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 10 december 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de vijfde kamer.

Bij tussenarrest van 31 maart 2016 heeft de voorzitter van de vijfde kamer de debatten heropend teneinde de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen voor de anders samengestelde zetel.

De partijen werden opgeroepen voor de openbare zitting van 19 april 2016.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Stijn BRUSSELMANS, die *loco* advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Karolien BULKMANS, die *loco* advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

De verzoekende partij legt op de openbare zitting van 19 april 2016 een aanvullend stuk neer, met name een “aanvullende wederantwoordnota”. De verwerende en de tussenkomende partij verzetten zich hiertegen.

Overeenkomstig artikel 4.8.25 VCRO kunnen de partijen ter zitting geen bijkomende stukken overmaken aan de Raad.

De Raad weert de aanvullende wederantwoordnota dan ook uit de debatten.

IV. TUSSENKOMST

De stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, verzoekt met een aangetekende brief van 22 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 29 april 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. FEITEN

Op 16 juli 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige

vergunning voor “terreinaanlegwerken van een speelterrein en buurtplein dat de Joe Englishstraat met het ringfietspad (Brialmontroute) verbindt”.

Het aanvraagformulier vermeldt verder nog het volgende:

“Het bestaande speelterrein wordt verwijderd en vervangen door een meer uitgebreid aanbod van speelgelegenheid, opgedeeld in drie zones die over het volledige projectgebied verspreid liggen.

De bestaande parkeerplaatsen die aan de rotonde in de Joe Englishstraat grenzen, maken plaats voor een groen buurtplein dat de woonwijk met het speelterrein en bij uitbreiding het aanpalende ringfietspad verbindt.

In het kader van deze heraanleg worden een aantal bomen geveld en een breed uitgegroeide coniferenhaag verwijderd. De gerooide bomen en beplanting zullen in het nieuwe ontwerp worden gecompenseerd.”

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 2 augustus 2012 voorwaardelijk gunstig.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 augustus 2012 tot 16 september 2012, dient de verzoekende partij één van de 88 bezwaarschriften in.

Onroerend Erfgoed Antwerpen – Archeologie stelt op 21 augustus 2012 geen bezwaar te hebben.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 3 september 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen adviseert op 6 september 2012 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij beslist op 27 november 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarden opgelegd in het advies van het Centrum voor Toegankelijkheid en het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Evaluatie van de procedure/aantal bezwaren

Gedurende de periode van het openbaar onderzoek werden er 88 bezwaarschriften ingediend.

De bezwaarschriften handelen over de volgende punten:

Punt 1: De buurtbewoners voelen zich misleid door de brochure 'Beslist Borgerhout', uitgegeven, door het district, waar op pagina 23 te lezen staat dat de bestaande

parkeerplaatsen geïntegreerd worden in het nieuwe plan.

Punt 2: Gezondheidsrisico's ten gevolge van fijn stof-problematiek voor kinderen die intensief gebruik maken van het speelplein vlakbij de Ring.

Punt 3: De vraag van een bezwaarschriftindiener om de concentratie fijn stof op het terrein op te meten alvorens de bouwaanvraag goed te keuren.

Punt 4: De huidige parking vormt een goede groene buffer voor het bestaande speelterrein ten opzichte van het voorbijrazende verkeer aan het rondpunt.

Punt 5: Door het weglaten van de 10 bestaande parkeerplaatsen zal de parkeerdruk, die in de buurt reeds hoog is ten gevolge van de aanwezigheid van het hotel en verschillende burelen, nog toenemen. Het compenseren van deze plaatsen op de Stenenbrug is niet realistisch aangezien de parkeerplaatsen/mogelijkheid op de Stenenbrug reeds zijn ingevuld. De parkeerplaatsen dienen behouden te worden.

Punt 6: De eventuele invoering van eenrichtingsverkeer in de Joe Englishstraat in de richting van het rond punt zal de verkeersdruk nog doen toenemen aangezien het verkeer van het hotel ook in die richting zal weggrijden in plaats van rechtstreeks naar de Luitenant Lippenslaan.

Punt 7: De bestaande bomen mogen niet gerooid worden aangezien deze een ideale groene geluidsbuffer vormen tegen de Ring en aangezien deze de inkijk verhinderen bij de eigendommen palend aan het nieuwe speelterrein.

Punt 8: Het trapveld, vlak naast de Ring en het fietspad, brengt gevaar met zich mee wat betreft het weggrollen van de bal, waardoor fietsers of automobilisten kunnen gehinderd worden met mogelijk ernstige gevolgen. Dit trapveld dient geweerd te worden uit de vergunning.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar neemt omtrent de aangehaalde punten in de bezwaarschriften het volgende standpunt in:

Punt 1:

Dit is geen aspect van ruimtelijke aard, maar betreft louter een communicatief aspect tijdens het voortraject van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

Punt 2:

Zowel het bestaande als het nieuwe speelterrein bevinden zich op geringe afstand van de Kleine Ring, meer bepaald op ongeveer 50 meter. Gelet op de geringe afstand is het bijgevolg niet ondenkbaar dat de concentratie fijn stof hoog ligt. Echter bezwaarschriftindiener toont niet aan dat dit werkelijk het geval is maar gaat uit van veronderstellingen.

Aangezien de tuinen van de omliggende woningen in de Joe Englishstraat aan de kant van het speelterrein zich op dezelfde afstand tot de Kleine Ring bevinden als het speelterrein, kan men ervan uitgaan dat dezelfde concentratie aan fijn stof aanwezig is in deze tuinen. Deze situatie is eigen aan het wonen in grootstedelijk gebied. De omwonenden van het speelterrein zijn vrij in de keuze of ze hun kinderen al dan niet gebruik laten maken van het speelterrein. De mate van blootstelling aan fijn stof hangt af van de mate van gebruik van het speelterrein en hier wordt per individu zelf over beslist. Dit heeft niets te maken met de aanwezigheid van het speelterrein op zich. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 3:

Het meten van de concentratie fijn stof op een bepaalde site in functie van het al dan niet verlenen van een stedenbouwkundige vergunning is niet verplicht. Deze meting of de bekomen gegevens maken geen deel uit van de verplichte documenten tot een volledig dossier. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

Punt 4:

Een parking vormt op zich ook een plaats waar auto's aan en af rijden. Zulk een plek

gelijk stellen aan een groene buffer is niet te verantwoorden aangezien er ook gevaar tot conflicten tussen zwakke weggebruikers/spelende kinderen en gemotoriseerd verkeer bestaat. Onder een groene buffer wordt algemeen verstaan een zone met uitsluitend beplantingen. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

Punt 5:

De tien aanwezige parkeerplaatsen verdwijnen om plaats te maken voor betere zichtbaarheid vanaf de straat naar het achterliggende speelterrein. In de buurt is inderdaad grote behoefte aan voldoende parkeerplaatsen op het openbaar domein. Bijgevolg wordt het weglaten van de bestaande tien parkeerplaatsen gecompenseerd door het voorzien van 60 bijkomende parkeerplaatsen op de Stenenbrug. Deze compenseren in voldoende mate het verdwijnen van de huidige plaatsen. De afstand tussen de huidige parking en de Stenenbrug bedraagt ongeveer 150 meter. Dit betekent dat gebruikers van de huidige, te verdwijnen parking iets verder moeten gaan om hun wagen te parkeren. Echter in alle redelijkheid kan worden gesteld dat 150 meter of iets meer geen onoverbrugbare afstand is en aanvaardbaar in een stedelijke omgeving. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

Punt 6:

Het al dan niet invoeren enkelrichtingsverkeer in de Joe Englishstraat maakt geen deel van huidige aanvraag en is bovendien geen ruimtelijke aangelegenheid. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

Punt 7:

De zone tussen de achtergevels van de bebouwing aan de Joe Englishstraat en het ringfietspad is in de bestaande situatie overvloedig begroeid. Hierdoor wordt zowel het speelterrein als het ringfietspad sterk afgebakend en is de zichtbaarheid zeer gering. Deze situatie bemoeilijkt sociale controle en vergroot voor een groot stuk het onveiligheidsgevoel. Het ontwerp omvat een meer open terrein en versterkt hiermee de visuele link tussen het speelterrein en de buurt. Ten gevolge hiervan dienen de bestaande bomen gerooid te worden en vervangen door weloverwogen nieuwe aanplantingen. Het nieuwe ontwerp heeft een meer open karakter maar omvat wel hoogstammige bomen in hoofdzaak op langs de randen van het speelterrein. In totaal worden er 12 nieuwe bomen aangeplant. Het advies van het Agentschap van Natuur en Bos del 02/08/2012 is gunstig. Indien omwonenden de inkijk op hun eigen terrein wensen te beperken bestaat de mogelijkheid dat ze op eigen terrein beplantingen/bomen voorzien. De nieuwe aan te leggen heuvelruggen zullen de functie van geluidsbuffer opnemen in plaats van de bomen. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

Punt 8:

Tussen het nieuwe trapveld en het ringfietspad langs de Kleine Ring voorziet het nieuwe ontwerp een heuvelrug met een hoogte van ongeveer 1,50 meter boven het maaiveld. Het trapveld zelf wordt verzonken aangelegd ten opzichte van het maaiveld zodat de bodem van het trapveld 0,50 meter lager komt te liggen dan het maaiveld. Door de combinatie van de heuvelruggen en het verzonken geplaatste trapveld wordt een buffer van 2 meter hoogte bekomen tussen de site van het trapveld en het ringfietspad. Dit moet normaal gesproken voldoende zijn om conflicten tussen de activiteiten op het trapveld en passanten op het ringsfietspad te vermijden. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG EN BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

...

Bestaande situatie:

in de Joe Englishstraat ter hoogte van de huisnummers 42 en 44 bevindt zich een klein speelterrein, gesitueerd in de zone tussen de bebouwing en het ringfietspad. Aan de

straatzijde paalt dit speelterrein van een buurtparking voor 10 wagens. Deze parking vormt zowel visueel als ruimtelijk een barrière die het speelterrein afzondert van de buurt. Door de in- en uitrijbewegingen van gemotoriseerd verkeer bestaat gevaar voor conflicten met spelende kinderen.

De zichtbaarheid van het speelterrein is ondermaats zowel vanaf de straatzijde als vanaf het ringfietspad door de aanwezigheid van coniferen. Dit bemoeilijkt sociale controle en vergroot het onveiligheidsgevoel. Voorts zijn de speeltoestellen verouderd en aan vervanging toe.

Concluderend kan men stellen dat het speelterrein door zijn verscholen ligging achter de parking en tussen de coniferen de link met de buurt verloren heeft en een onveilige indruk nalaat.

De gewenste ontwikkelingen:

Het nieuwe ontwerp heeft als krachtlijn het volledig openwerken van het speelterrein naar de straatzijde en de zijde van het ringfietspad.

Er wordt een duidelijke link tussen het rond punt en het ringfietspad aangebracht in de vorm van een verhard, gebogen pad van gemiddeld 3 meter breed.

Het terrein maakt deel uit van de zogenaamde 'Groene Singel' waarvoor het stadsbestuur de volgende visie heeft opgesteld: het beter benutten van de zone tussen de Ring en de randbebouwing. Het gebied van de 'Groene Singel' zal er divers uitzien, als een informeel landschap waarvan parken een belangrijk deel uitmaken. Huidige aanvraag kadert in deze visie.

Situering

Het speelterrein bevindt zich binnen de grenzen van het district Borgerhout, in de wijk tussen de Kleine Ring, de Stenenbrug en de Luitenant Lippensfaan. De buurt bestaat grotendeels uit woonfuncties in de vorm van eengezinswoningen en kleinschalige appartementsbouw. Anderzijds, vooral in de zuidwestelijke rand, grootschalige hoogbouw met onder andere kantoren, hotels en woongelegenheid. De onmiddellijke omgeving rond het nieuw aan te leggen speelterrein wordt in grote mate gekenmerkt door gesloten bebouwing met drie bouwlagen en plat dak, woongelegenheden.

Functionele inpasbaarheid

De aanvraag is volgens het gewestplan Antwerpen gelegen in woongebied waarbij de onmiddellijke omgeving in hoofdzaak gekenmerkt wordt door woongelegenheden deels in de vorm van eengezinswoningen en deels in de vorm van kleinschalige appartementsbouw.

De aanvraag betreft de herinrichting van het openbaar domein (parking en speelterrein). In een woongebied moeten de mogelijkheden worden voorzien opdat de gezinnen hun sociaal-culturele en economische activiteiten zouden kunnen ontplooiën in een gunstig woonmilieu. Dit impliceert een evenwicht tussen woonst, productie, diensten, recreatie en natuur.

De aanvraag wijzigt de functie van het speelterrein niet, maar zorgt voor een hedendaagse inrichting. De bestaande parking met tien parkeerplaatsen wordt geschrapt ten voordele van het speelterrein (grotere sociale controle, versterken link tussen de Joe Englishstraat en het ringfietspad). Deze verloren gegane parkeerplaatsen zijn gecompenseerd bij de heraanleg van de Stenenbrug (op circa 150 meter afstand van de vroeger parking Joe Englishstraat) waar door de aanleg van een parkeerstrook langs beide kanten van het rijvak in totaal 60 parkeerplaatsen zijn bij gecreëerd. De aanvraag is functioneel inpasbaar in de ruimtelijke context.

Mobiliteitsimpact

De aanvraag voorziet geen aanleg van infrastructuur waardoor bijkomende verkeersstromen zullen • gecreëerd worden. De gevraagde werken hebben vooral positieve impact op de zwakke weggebruiker en in bijzondere mate op de fietser. Het projectgebied wordt, door het weglaten van de parking, volledig opengewerkt naar de kant van de Joe Englishstraat en de kant van het ringfietspad waardoor het fietspad beter zichtbaar wordt en betreedbaar. De link tussen de Joe Englishstraat en het ringfietspad wordt verstevigd.

Wat het parkeeraanbod op de site betreft, de tien aanwezige parkeerplaatsen verdwijnen om plaats te maken voor betere zichtbaarheid vanaf de straat naar het achterliggende speelterrein. In de buurt is grote behoefte aan voldoende parkeerplaatsen op het openbaar domein. Bijgevolg wordt het weglaten van de bestaande tien parkeerplaatsen gecompenseerd door het voorzien van 60 bijkomende parkeerplaatsen op de Stenenbrug. Deze compenseren in voldoende mate het verdwijnen van de huidige plaatsen. De afstand tussen de huidige parking en de Stenenbrug bedraagt ongeveer 150 meter. Dit betekent dat gebruikers van de huidige, te verdwijnen parking iets verder moeten gaan om hun wagen te parkeren. Echter in alle redelijkheid kan worden gesteld dat 150 meter of iets meer geen onoverbrugbare afstand is en aanvaardbaar in een stedelijke omgeving.

Gelet op het feit dat de rijweg onveranderd blijft, gelet op een beperkte afname van het aantal parkeerplaatsen op het openbaar domein die in de nabije omgeving gecompenseerd worden en gelet op meer zichtbaarheid voor de fietsers, kan in alle redelijkheid worden gesteld dat de mobiliteitsimpact van de gevraagde wijzigingen verwaarloosbaar is.

Schaal

De aanvraag omvat geen gesloten of overdekte constructies die een schaalbreuk met de omgeving zouden teweeg brengen. De herinrichting van het openbaar domein/speelterrein gebeurt in hoofdzaak met beplantingen en speeltoestellen en is op maat van de omgeving.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De bestaande parking maakt plaats voor een groen, open plein dat uitnodigend werkt op bewoners en bezoekers. Het achterliggende groen en de speelfuncties starten op deze plek en spreiden zich uit over het gebied achter de bebouwing. Vanaf dit centrale voorpleintje vertrekt een centrale hoofdas in het park die aansluiting vindt bij het ringfietspad. Vanaf deze centrale as zijn de verschillende deelzones van het speelterrein goed zichtbaar: twee formele speelzones worden afgebakend aan de zuidelijke zone, namelijk één zone voor de allerkleinsten (tot 6 jaar) en één zone voor oudere kinderen (6 tot 12 jaar). In de noordelijke zone van het speelterrein bevindt zich een trapveld dat verzonken wordt aangelegd ten opzichte van het maaiveld en dat door middel van een heuvelrug wordt afgeschermd van het ringfietspad. Het ontwerp maakt gebruik van een inventief ruimtegebruik waardoor de bestaande ongeïnspireerde aanleg opgewaardeerd wordt en de gebruikskwaliteit van het speelterrein verbetert.

Visueel-vormelijke elementen

De nieuwe verharding sluit aan op de verharding van het bestaande voetpad in betonstraatstenen in een grijze kleur. Ook het enkelrichtingsfietspad op de rotonde wordt vervolledigd in betonstraatstenen, in een rode kleur. Door de aanplanting van nieuwe groenbuffers en bomen heeft het nieuwe speelterrein een groen karakter en past hierdoor goed in de ruimtelijke context.

Het ontwerp past wat uitstraling en vormgeving betreft in de context en kan bijgevolg

worden aanvaard.

Cultuurhistorische aspecten

Onroerend Erfgoed Antwerpen — Archeologie heeft dd. 21/03/2012 een gunstig advies geformuleerd waardoor in alle redelijkheid kan worden gesteld dat de aanvraag geen negatieve impact heeft op archeologische aspecten.

In de omliggende omgeving bevinden zich geen beschermde monumenten, stadsgezichten of andere voorlopig of definitief beschermde constructies die een nadelige invloed ondervinden van huidige aanvraag.

Bodemreliëf

Globaal genomen wordt het bestaande bodemreliëf niet wezenlijk gewijzigd. Enkel aan de westelijke zijde voorziet het ontwerp enkele heuvelruggen van gemiddeld 1,50 meter hoog ten opzichte van het maaiveld. Deze hebben geen wezenlijke impact.

Hinderaspecten

De aanvraag veroorzaakt geen hinder aan gebruikers of bewoners.

Gezondheid

De aanvraag omvat geen hinderlijke inrichtingen en heeft geen nadelige gevolgen voor de gezondheid van de gebruikers van de omliggende gebouwen.

Gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De aanvraag heeft geen nadelige effecten op het gebruiksgenot van de omliggende percelen of de veiligheid in het algemeen.

...

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is vatbaar voor stedenbouwkundige vergunning.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties ingeroepen met betrekking tot de tijdigheid.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij als buurtbewoner belang heeft bij het behoud van de tien parkeerplaatsen "die echt noodzakelijk zijn voor een gunstig woonmilieu". Verder overweegt de verzoekende partij dat de "81 petitie met 116 handtekeningen (bijgevoegd) duiden op hetzelfde belang voor de ondertekenaars".

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering als volgt:

“Daarenboven duidt verzoekende partij niet voldoende waaruit diens precieze nadeel zou bestaan als een gevolg van het project; Er moet een causaal verband kunnen worden aannemelijk gemaakt tussen een bestreden beslissing en de door een verzoekende partij aangevoerde hinder; Dit vereiste volgt uit artikel 4.8.11 VCRO;

De verzoekende partij situeert diens woning niet ten opzichte van de aanvraag en komt niet verder dan algemene beweringen rond parkeerdruk in de buurt en de luchtkwaliteit rond de ring; Het valt niet in te zien en verzoekende partij werkt dit ook niet uit, waarom deze algemene nadelen voldoende gepersonaliseerd zijn en in welke mate de bestreden beslissing voor hem persoonlijk bijzonder ongunstig zou zijn;

De schrapping van de huidige buurtparking heeft geen gevolgen voor de parkeerdruk in de buurt, nu de 10 verloren parkeerplaatsen gecompenseerd zijn bij de heraanleg van de Steden brug (op circa 150 meter afstand van de huidige parking in de Joe Englishstraat), waar door de aanleg van een parkeerstrook langs beide kanten van het rijvak in totaal 60 parkeerplaatsen bij zijn gecreëerd; Deze afstand is overbrugbaar voor de buurtbewoners;

De "luchtkwaliteit" rond de Ring wordt niet beïnvloed door de bestreden beslissing en verzoekende partij beweert dit ook niet; Het valt dan ook niet in te zien hoe een algemene bewering rond de luchtkwaliteit langsheen de ring een persoonlijk nadeel zou uitmaken voor verzoekende partij, als een rechtstreeks gevolg van de bestreden beslissing;

Er is geen reële, persoonlijke hinder voor verzoekende partij als gevolg van het betreffende project;

Zulk een vermeende en niet geconcretiseerde hinder is volgens de vaste rechtspraak van Uw Raad niet voldoende om op ontvankelijke wijze een annulatieprocedure in te stellen (RvVb, nr. A/2011/0138 van 5 oktober 2011).

Het verzoekschrift is ook om die reden kennelijk onontvankelijk;”

De verzoekende partij antwoordt hierop als volgt:

“Art.4.8.11 VCRO vereist een causaal verband tussen een bestreden beslissing en de hinder door de verzoekende partij aangevoerd. Verzoekende partij vraagt wat de 116 ondertekenaars van de 81 petitie (Verzoekschrift VS11) : namelijk het behoud van de parkeerplaatsen. In onze buurt is het een groot probleem om parkeerplaats te vinden. Het elimineren van 10 parkeerplaatsen vermindert de kwaliteit van het wonen. Deze hinder voelen alle ondertekenaars aan. Het is niet enkel een persoonlijke hinder; het is een sociaal probleem geworden. Dat de schrapping van de buurtparking geen gevolgen voor de parkeerdruk heeft, is een flagrante onwaarheid en de parkeerplaatsen op de Stenenbrug lossen voor onze buurt niets op. De mensen hebben de petitie getekend uit noodzaak. En wat ervoor in de plaats komt is absurd; niemand zal in die vervuilde lucht en in de lawaaihinder gaan “vertoeven”. De hinder wordt concreet naar voren gebracht door de petitie en duidt op een persoonlijke hinder voor alle ondertekenaars. Tussenkomen partij spreekt van een “ ALGEMENE BEWERING rond de luchtkwaliteit langsheen de ring”. Stad Antwerpen zou beter moeten weten: lawaaihinder en luchtvervuiling zijn wetenschappelijk bewezen door studies van o.a. Tractebel ,VITO en de Vlaamse Milieumaatschappij.”

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, een beroep kan instellen bij de Raad.

De verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift op de noodzaak van het behoud van de tien parkeerplaatsen “voor een gunstig woonmilieu”.

Het wordt niet betwist dat met de aanvraag tien parkeerplaatsen worden geschrapt. De door de verzoekende partij aangevoerde hinder vertoont derhalve een voldoende causaal verband met de bestreden beslissing en is voldoende concreet.

De Raad kan bovendien op basis van het adres dat vermeld wordt in het verzoekschrift, vaststellen dat de verzoekende partij in de omgeving woont van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft. Het aangevoerde belang is dus ook voldoende persoonlijk.

De verzoekende partij maakt aannemelijk dat zij hinder kan ondervinden door het schrappen van de parkeerplaatsen. Aan deze vaststelling wordt geen afbreuk gedaan door het gegeven dat de verloren parkeerplaatsen voldoende gecompenseerd zouden zijn bij de heraanleg van de Stenen Brug, zoals de verwerende en tussenkomende partij aanvoeren.

De excepties van de verwerende en tussenkomende partij worden verworpen.

De verzoekende partij beschikt over het vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Schending van artikel 13, tweede lid van het Procedurebesluit

De griffier van de Raad heeft de verzoekende partij met een aangetekende brief van 25 januari 2013 uitgenodigd om het verzoekschrift neergelegd ter griffie op 9 januari 2013 te regulariseren voor wat betreft de in artikel 13, §1, 6° van het Procedurebesluit bepaalde vormvereiste, met name het toevoegen aan het verzoekschrift van een inventaris van de overtuigingsstukken, die allemaal overeenkomstig die inventaris genummerd zijn.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij het verzoekschrift, door neerlegging ter griffie op 30 januari 2013, niet alleen geregulariseerd heeft voor wat betreft de in artikel 13, §1, 6° van het Procedurebesluit bepaalde vormvereiste, maar dat zij ook bijkomende stukken heeft toegevoegd aan haar verzoekschrift.

De Raad stelt immers vast dat bij het initieel ingediende verzoekschrift slechts de overtuigingsstukken VS 1 tot en met VS 8 zijn gevoegd en dat het geregulariseerde verzoekschrift 9 bijkomende overtuigingsstukken bevat.

De verzoekende partij overschrijdt hiermee de grenzen die in redelijkheid dienen verbonden te worden aan de mogelijkheid tot regularisatie van het aanvankelijk ingediende verzoekschrift.

De Raad weert de stukken die de verzoekende partij bijkomend heeft neergelegd uit de debatten.

D. Schending van artikel 4.8.11, §3 VCRO en artikel 11 Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

De verwerende partij en de tussenkomende partij werpen op dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan een ontvankelijk middel:

“ ...

Krachtens artikel 4.8.14 VCRO kan Uw Raad ambtshalve beslissen de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad te nemen, indien er sprake is van een kennelijk onontvankelijk verzoekschrift:

...

Dit is thans het geval.

Het verzoekschrift bevat immers geen ontvankelijk middel. Er wordt louter vermeld dat "het bezwaarschrift" het middel zou uitmaken en ook dat de bestreden beslissing een "vorm van onbehoorlijk bestuur" zou zijn.

Artikel 11 van het Besluit van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepaalt immers dat in een verzoekschrift duidelijk de precieze geschonden geachte regelgeving moet vermelden en ook waarom deze regels geschonden worden geacht:

...

Het verzoekschrift bevat geen aanduiding van een geschonden geachte rechtsnorm, en een verduidelijking waarom deze rechtsnorm geschonden zou zijn. Het volstaat niet in algemene bewoordingen te beweren dat de beslissing een "vorm van onbehoorlijk bestuur" uitmaakt en vervolgens een aantal feitelijke elementen aan te halen, waarom men zich verzet tegen de beslissing, zonder deze juridisch te duiden en te koppelen aan een rechtsregel..

De rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot de onontvankelijkheid van middelen bij gebreke aan vermelding van een rechtsgrond, kan per analogie worden toegepast door Uw Raad.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State, dient onder een ontvankelijk "middel" te worden verstaan, enerzijds een duidelijke omschrijving van de geschonden geachte rechtsregel en de wijze waarop deze volgens een verzoekende partij wordt geschonden:

...

De Raad van State heeft daarenboven in haar vaste rechtspraak bevestigd dat het haar niet toekomt onduidelijke middelen een bepaalde interpretatie te geven om er meer betekenis aan toe te kennen en dus een middel te "distilleren":

...

En nog:

...

De gelijklopende rechtspraak van de Raad van State is overvloedig (Zie o.m. R.v.St., Bervoets, nr. 100.334 van 25 oktober 2001; R.v.St., Ockerman, nr. 93.554 van 27 februari 2001; R.v.St., Berkhout, nr. 129.038 van 10 maart 2004 en R.v.St., Entesari, nr. 153.289 van 6 januari 2006).

Het verzoekschrift bevat geen ontvankelijke middelen en is dus onontvankelijk. Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State moet een verzoekschrift immers, om ontvankelijk te zijn, minstens één ontvankelijk middel bevatten. (O.m. R.v.St., Saenen, nr. 178.080 van 20 december 2007).

Het verzoekschrift is kennelijk onontvankelijk.

...

De verzoekende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Beginselen van behoorlijk bestuur kent vele aspecten. Schendingen van die beginselen werden duidelijk naar voren gebracht in het verzoekschrift. (VS).

- VS1 blz. 1/4 en 2/4.
- *Misleiding door uitgifte van een brochure waarin op blz.23 wordt beloofd dat de bestaande parkeerplaatsen in het nieuwe plan worden geïntegreerd. – Brochure bijgevoegd.*
- *Met de 81 petitie's met 116 handtekeningen van buurtbewoners werd geen rekening gehouden. (zie verzoekschrift VS 11).*
- *Zie ook verzoekschrift VS 13 en VS 14.*
- *Helemaal verwaarloosd werd het aspect gezondheidsrisico's - fijn stof – lawaai en dit binnen een afstand van 50 meter van de ring alwaar een KINDERSPEELPLAATS moet uitgebreid worden. Hierbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar het verzoekschrift VS 12 : Herselt, aspect volksgezondheid niet onderzocht bij vergunning GSM-mast. Aan de lawaaihinder en de luchtvervuiling in de omgeving van de Ring kan niet getwijfeld worden; o.a. de studie van de overkapping van de Ring bewijst dit voldoende. Dit werd benadrukt in het verzoekschrift VS1 blz.2/4 verwijzing naar publicatie studie overkapping Ring door VITO en Tractebel.*
- VS 1 blz.3/4 Punt 3.
- *Naar analogie van het geval Herselt kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen hier wel een oordeel vellen: daar waar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet verplicht was het gezondheidsaspect te onderzoeken. Duidelijk is het dat Groen !- het districtcollege van Borgerhout- door de eis (ze betogen ervoor) voor een overkapping van de ring impliciet toegeeft dat die een nadelige factor is voor de gezondheid, zeker voor de mensen binnen de ringzone.*

De aangebrachte uiteenzetting van schendingen van behoorlijk bestuur kunnen duidelijk als een onontvankelijk middel worden verstaan en bijgevolg is het verzoekschrift onontvankelijk.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij en de tussenkomende partij werpen op dat de vordering *kennelijk* onontvankelijk is omdat de verzoekende partij niet aangeeft welke precieze beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn.

Zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij wijzen op artikel 4.8.14 VCRO, op grond waarvan de voorzitter van de Raad of het door hem aangewezen raadslid ambtshalve kan onderzoeken of het beroep doelloos is, kennelijk niet-ontvankelijk is of dat de Raad kennelijk onbevoegd is.

Artikel 4.8.14 VCRO regelt de procedure van de vereenvoudigde behandeling die plaatsvindt voorafgaand aan de procedure ten gronde. De procedure van de vereenvoudigde behandeling

wordt ambtshalve opgestart en kan niet worden toegepast op vraag van de verwerende of de tussenkomende partij.

2.

De registratie van een verzoekschrift conform artikel 4.8.12 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie al dan niet gebeurt na regularisatie conform artikel 4.8.12, tweede lid VCRO juncto artikel 13 van het Procedurebesluit, moet in essentie worden beschouwd als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de ontvankelijkheid ervan.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging toch onontvankelijk is, wanneer de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk geen geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur omschrijven.

3.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden worden.

Uit deze bepalingen volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan een verzoekende partij toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze “onregelmatigheid” van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

4.

Het verzoekschrift bevat een betoog zonder dat het duidelijk en gestructureerd onderverdeeld is naar feiten en middelen. Het formuleren van inhoudelijke kritiek op de bestreden beslissing kan in elk geval niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel indien bij deze kritiek geen enkele concrete rechtsregel of rechtsbeginsel wordt aangegeven die zou zijn geschonden, en al evenmin wordt uiteengezet waarom die regel of dat beginsel dan wel geschonden zou zijn.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing onregelmatig is omdat ze op vele punten in strijd zou zijn met “beginselen van behoorlijk bestuur”, maar laat evenwel na om te omschrijven met welke beginselen van behoorlijk bestuur de bestreden beslissing in strijd zou zijn.

Verder stelt de verzoekende partij dat het (bijgevoegde) bezwaarschrift van 20 augustus 2012 “integraal gebruikt [wordt] als middel tot beroep met de bedoeling dat de bezwaren getoetst worden aan de beginselen van behoorlijk bestuur, iets waarvoor de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet bevoegd was”.

De loutere verwijzing naar het bezwaarschrift dat de verzoekende partij heeft ingediend in het openbaar onderzoek kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Het bezwaarschrift

heeft immers betrekking op de opportuniteit van het afleveren van een vergunning, terwijl de Raad zich alleen uitspreekt over de wettigheid van de vergunningsbeslissing en niet over de opportuniteit van het verlenen van een vergunning. Zelfs in de mate dat er in een bezwaarschrift wettigheidsbezwaren worden geopperd tegen de vergunningsaanvraag, kan een loutere verwijzing naar of herneming van een bezwaarschrift niet volstaan ter adstructie van een middel, nu hieruit op geen enkele manier blijkt op welke wijze de verwerende partij bij het nemen van haar beslissing de ingeroepen bepalingen of beginselen heeft geschonden.

De Raad merkt op dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift wel (beknopt) “verweer” voert tegen de standpunten ingenomen door de verwerende partij, maar dat deze kritiek het niveau van de loutere opportuniteitskritiek niet overstijgt.

De verzoekende partij lijkt, door te verwijzen naar het door haar ingediende bezwaarschrift, dan ook eerder aan te sturen op een uitspraak over de opportuniteit van het afleveren van de stedenbouwkundige vergunning, en dus op een inhoudelijke herbeoordeling van de aanvraag. Krachtens artikel 4.8.2, tweede lid VCRO is de Raad, als administratief rechtscollege, echter niet bevoegd zich hierover uit te spreken.

De verzoekende partij verwijst tenslotte nog naar de bezwaren die zijn voortgebracht door een zekere Danny Coremans, maar ook deze bezwaren betreffen louter opportuniteitskritiek.

De Raad moet dan ook besluiten dat het verzoekschrift geen ontvankelijk middel bevat. Het beroep is daarom onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 3 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de vijfde kamer,
met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Thibault PARENT

Pieter Jan VERVOORT